

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om upphäfvande af kongl. kungörelsen den 13 Mars 1863 angående auktioner på landet.

Stockholm den 26 Januari 1887.

J. E. Ericsson.

Upsala län.

N:o 47.

Herr **C. Persson** i Stallerhult, om ändring i § 26 af kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 juni 1866.

Då det är en obestriddlig rättsprincip, att skyldigheter och rättigheter böra så mycket som möjligt svara emot hvarandra, så måste lagstiftningens mål vara att öfverallt, der så ske kan, undanrödja de förhållanden, som deremot strida. Ett sådant förhållande synes mig vara det, att inom ett och samma pastorat moderförsamlingen i åtskilliga afseenden intager en mera gynnad ställning än annexförsamlingarne. Man kan här blott påpeka den omständigheten att moderförsamlingen af pastor åtnjuter kommunalskatt för den lön, han af annexförsamlingarne uppbär. Ännu tydligare framträder moderförsamlingens fördel framför annexförsamlingarnes deruti, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket af den 29 juni 1866 § 26, deri det medgifves socknemän rätt, när de skola kyrka bygga eller bättra, att använda virke af prestbolets skog, så tolkats, att denna rätt endast tillkommer moderförsamlingen.

Visserligen få äfven annexen af prestgårdens skog använda virke för reparation eller nybyggnad af församlingarnes gemensamma hus i prestgården; men rättvisa och billighet fordra, att äfven de erhålla rättighet att i mån af tillgång bekomma virke för byggnad och reparation af sina kyrkor, så mycket hellre som ju dessa församlingar i sin mån bidragit och bidraga till omkostnaderna vid ekonomiska besigtningar och dylikt å prestboställena. Ett sådant medgifvande kan hvarken kränka pastors eller moderförsamlingens rätt, då ofvannämnda kongl. förordning i den anförda paragrafen tydligt stadgar, att virke i förevarande fall endast åtnjutes, så vidt utsyning kan, efter antagen hushållningsplan, ega rum utan inskränkning i den rätt till afkastningen som blifvit boställsinnehafvaren tillerkänd.

På nu i korthet anförda grunder och på det att annexförsamlingarne må i detta fall erhålla lika rätt med moderförsamlingen, får jag föreslå, att 26 § i kongl. förordningen af den 29 juni 1866 må erhålla följande förändrade lydelse:

När socknemän, vare sig i moder- eller annexförsamling, skola kyrka eller prestgård bygga eller bättra,
må — — — — — tillerkänd.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

Carl Persson.
